

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 15.6.2015
COM(2015) 292 final

2015/0131 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei
privind prevenirea terorismului (CETS nr. 196)**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Convenția Consiliului Europei privind prevenirea terorismului, adoptată de Comitetul de Miniștri în cadrul celei de a 925-a reuniuni și deschisă spre semnare la 16 mai 2005 la Varșovia, are ca scop adoptarea de măsuri eficace de prevenire a terorismului, asigurând în același timp respectarea în special a statului de drept și a valorilor democratice, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Astfel de măsuri includ, în special, infracțiunile de natură pregătitoare având potențialul de a conduce la săvârșirea de acte de terorism, și anume instigarea publică la săvârșirea unei infracțiuni de terorism, recrutarea și instruirea în scopuri teroriste. Aceste măsuri sunt completate de dispoziții privind, în special, prevenirea și cooperarea internațională în materie penală. Există un corpus mare de instrumente ale UE care reglementează diferitele domenii care fac obiectul convenției.

Convenția a intrat în vigoare la 1 iunie 2007 și a fost ratificată de 32 de țări.

Convenția este deschisă spre semnare Uniunii Europene [articolul 23 din convenție]. Uniunea are competența de a semna convenția și poate fi parte la convenție împreună cu statele membre în măsura în care convenția se încadrează în competența Uniunii.

La 19 mai 2015, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a adoptat Protocolul adițional care completează Convenția Consiliului Europei privind prevenirea terorismului (CETS nr. 196). Împreună cu prezenta propunere, Comisia a înaintat Consiliului o propunere de decizie a Consiliului de autorizare a semnării protocolului adițional în numele Uniunii Europene¹.

2. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

2.1. Scopul și conținutul Convenției privind prevenirea terorismului

Obiectivul Convenției Consiliului Europei privind prevenirea terorismului este de a spori eforturile depuse de părți în ceea ce privește prevenirea terorismului și a efectelor negative ale acestuia asupra exercitării depline a drepturilor omului, în special a dreptului la viață, atât prin măsuri care trebuie adoptate la nivel național, cât și prin cooperare internațională (articolul 2). Astfel, convenția incriminează următoarele fapte, atunci când sunt comise cu intenție: instigarea publică la săvârșirea unei infracțiuni de terorism (articolul 5), recrutarea în scopuri teroriste (articolul 6), instruirea în scopuri teroriste (articolul 7), complicitatea și instigarea la săvârșirea acestor infracțiuni, precum și tentativa de săvârșire a infracțiunilor menționate anterior (așa-numitele „infracțiuni accesorii”, astfel cum sunt definite la articolul 9). Articolul 1 definește noțiunea de „infracțiune de terorism”, făcând trimitere la actele enumerate în apendicele I la convenție.

Aceste dispoziții ce definesc infracțiunile sunt completate de dispoziții care stabilesc răspunderea entităților juridice pentru infracțiunile menționate anterior (articolul 10) și de dispoziții care impun anumite condiții regimului de sancțiuni și măsuri (articolul 11).

¹ COM(2015) 291 final.

Instituirea, implementarea și aplicarea incriminării acestor infracțiuni sunt supuse condițiilor și garanțiilor aferente drepturilor fundamentale, astfel cum se prevede la articolul 12. Convenția prevede norme în materie de competență pentru infracțiunile stabilite în convenție (articolul 14). Aceasta stabilește obligația de a investiga (articolul 15) și de a urmări penal sau de a extrăda (articolul 18). Aceste măsuri sunt însoțite de norme privind protecția, despăgubirea și sprijinirea victimelor terorismului (articolul 13), de politici naționale de prevenire (articolul 3) și de cooperare internațională în materie de prevenire (articolul 4). De asemenea, convenția conține mai multe dispoziții care vizează consolidarea cooperării internaționale în materie penală prin intermediul asistenței juridice reciproce, inclusiv schimbul spontan de informații (articolele 17 și 22) și extrădarea (articolele 19, 20 și 21), aceasta fiind supusă unei clauze de nediscriminare (articolul 21).

Convenția prevede că este deschisă spre semnare Uniunii Europene [articolul 23 alineatul (1)]. În plus, aceasta include o „clauză de deconectare” în conformitate cu care, în ceea ce privește relațiile dintre statele membre ale Uniunii Europene, se aplică normele UE [articolul 26 alineatul (3)].

2.2. Temeiul juridic al propunerii de decizie

Potrivit jurisprudenței constante, alegerea temeiului juridic al unei măsuri a UE trebuie să se întemeieze pe elemente obiective, care pot fi supuse controlului jurisdicțional; printre acestea se numără scopul și conținutul măsurii². Dacă din examinarea unei măsuri a Uniunii Europene reiese faptul că aceasta servește unui scop dublu sau că are o componentă dublă și că unul dintre scopuri sau una dintre componente poate fi identificată ca principală sau predominantă, în timp ce cealaltă este doar incidentală, măsura trebuie să fie întemeiată pe un temei juridic unic, mai exact acel temei necesar scopului sau componente principale sau predominante³. Dacă se stabilește că măsura urmărește mai multe obiective care sunt legate în mod indisolubil, fără ca vreunul să fie secundar și indirect în raport cu celălalt, măsurile trebuie să fie întemeiate pe diferitele temeiuri juridice corespunzătoare, cu excepția cazului în care procedurile care sunt prevăzute de fiecare temei juridic în parte sunt incompatibile⁴. Următoarele prevederi sunt considerate temeiuri juridice adecvate:

- (a) articolul 83 alineatul (1) din TFUE pentru stabilirea infracțiunilor, inclusiv a infracțiunilor conexe;
- (b) articolul 84 din TFUE pentru prevenirea infracțiunilor;
- (c) articolul 82 și articolul 87 alineatul (2) din TFUE pentru cooperarea polițienească și judiciară în materie penală.

În cazul de față procedurile prevăzute de temeiurile juridice menționate sunt compatibile.

2.3. Necesitatea deciziei propuse

Împreună cu prezenta propunere, Comisia a înaintat Consiliului o propunere de decizie a Consiliului de autorizare a semnării protocolului adițional în numele Uniunii Europene.

² A se vedea, de exemplu, cauza C-490/10 Parlamentul/Consiliul, EU:C:2012:525, punctul 44 și jurisprudența citată în cauza menționată.

³ Cauza C-490/10, Parlamentul/Consiliul, punctul 45.

⁴ Cauza C-490/10, Parlamentul/Consiliul, punctul 46.

Articolul 10 din protocolul adițional prevede că acesta este deschis spre semnare semnatarilor convenției.

Adoptarea unei decizii a Consiliului de autorizare a semnării convenției în numele Uniunii Europene este, prin urmare, o condiție necesară pentru adoptarea unei decizii a Consiliului de autorizare a semnării protocolului adițional în numele Uniunii Europene.

3. APLICAREA TERITORIALĂ

În conformitate cu Protocolul nr. 22 la Tratatul privind Uniunea Europeană, protocolul adițional semnat și, în cele din urmă, încheiat de Uniunea Europeană este obligatoriu și se aplică în toate statele membre ale UE, cu excepția Danemarcei.

În conformitate cu Protocolul 21 la Tratatul privind Uniunea Europeană, protocolul adițional semnat și, în cele din urmă, încheiat de Uniunea Europeană nu este obligatoriu și nu se aplică în Regatul Unit decât dacă acest stat membru notifică Consiliului intenția sa de a participa la adoptarea și punerea în aplicare a acestui instrument.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei
privind prevenirea terorismului (CETS nr. 196)**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82, articolul 83 alineatul (1), articolul 84 și articolul 87 alineatul (2), coroborate cu articolul 218 alineatul (5),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Articolul 23 din Convenția Consiliului Europei privind prevenirea terorismului (CETS nr. 196; denumită în continuare „convenția”) prevede că aceasta va fi deschisă spre semnare Uniunii Europene.
- (2) La data de 1 aprilie 2015, Consiliul a autorizat Comisia să deschidă negocieri privind Protocolul adițional la convenție (denumit în continuare „protocolul adițional”).
- (3) La data de 19 mai 2015, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a adoptat protocolul adițional. Comisia a înaintat Consiliului o propunere de decizie a Consiliului de autorizare a semnării protocolului adițional în numele Uniunii Europene.
- (4) Articolul 10 din protocolul adițional prevede că acesta este deschis spre semnare semnatarilor convenției.
- (5) Prin urmare, convenția ar trebui semnată în numele Uniunii Europene.
- (6) [În conformitate cu articolul 3 din Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Regatul Unit și-a exprimat dorința de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei decizii.]
- (7) SAU: [În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat anterior, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.]
- (8) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Semnarea Convenției Consiliului Europei privind prevenirea terorismului (CETS nr. 196) se aprobă în numele Uniunii Europene, sub rezerva încheierii sale.

Textul convenției care urmează să fie semnată se atașează la prezenta decizie.

Articolul 2

Secretariatul General al Consiliului stabilește instrumentul prin care se acordă puteri depline în vederea semnării convenției, sub rezerva încheierii acesteia, persoanei (persoanelor) indicate de Comisia Europeană.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*